

ninger og Kraftmaskiner. Paa den anden Side har man med Hensyn til toldbestyttede Industrier, som jo i saa overordentlig høj Grad ere afhængige af en Faktor, der aldrig ganske laader sig beregne, nemlig hvorvidt Toldbestyttelsen maaft helt eller delvis maaft bortfalde ved en Revision af Toldloven, ment, at der for saadanne toldbestyttede Virksomheders Vedkommende vist kunde være Grund til at vedtage en indskrænkende Bestemmelse i lige saa stor Styrke, som Lovforslaget frembyder. Derimod har man ment, at man for de Virksomheders Vedkommende, som ikke ere toldbestyttede, maaft kunne gaa noget videre, saaledes som det er antydet i Vædringsforslaget, nemlig at der „ved Vædringen tages et begrænset Hensyn til Værdien af de Bygninger, Maskiner, Indretninger eller Inventariedele, der ere bestemte til den særlige, i Ejendommen drevne Industri, dog at der i hvert Fald ikke kan medregnes mere end Halvdelen deraf i den samlede Værdiansættelse, og at der heller ikke her kan tages Hensyn til det Udbytte, som Bedriften giver“. — De to følgende Vædringsforslag ere i Overensstemmelse med, hvad der tidligere er vedtaget her i Tinget. Det første gaar ud paa, „at der ved Tilstaaelse af Laan skal tages Hensyn til, om den i Ejendommen drevne industrielle Virksomhed har været i Gang i de sidste 2 Aar eller ikke“. Det er jo klart, hvorfor denne Bestemmelse sigter. Det maa spille en ret betydelig Rolle for Bedømmelsen af en Ejendoms Handelsværdi, hvorvidt den deri drevne Virksomhed er ganske ny eller dog til en vis Grad har staaet sin Prøve. Bestemmelsen i Nr. 4 sigter til over for denne ny og uprøvede Ting, som en industriel Kreditforening er, at skønne over, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udvide Foreningens Virksomhed ud over et vist Omfang. Den kan altsaa ikke naa højere end til et Ublaar af 10 Milioner, uden at Lovgivningsmagten paany kommer til at skønne over, hvorvidt det vil være rigtigt at give Tilladelse til at gaa videre. — Vædringsforslag under Nr. 5 er jo atter en Gentagelse af, hvad der tidligere er vedtaget af Folketinget. Det skyldes, som det ngaa fremgaar af Betænkningen, Hensynet til den store Forskel i Værdiaarene, der er mellem den større og mindre industrielle Virksomhed, og derfor har man i Udvalget ment, at de burde udgøre en Afdeling hver for sig, saaledes at det solumdaristiske Ansvar begrænses inden for hver enkelt Afdeling. — Vædringsforslag Nr. 7 sigter jo til at tilvejebringe et stærkere, mere nøjeregnende Tilsyn med, at Vædrings-

reglerne overholdes, end Tilfældet er med de bestaaende Kreditforeninger, og denne Bestemmelse motiveres jo derved, at Vædringerne aabenbart efter de Regler, som ville blive givne i Loven, hvis vore Vædringsforslag vedtages, jo frembyde større Banfærligheder og ere af en mere præker Bestaffenhed end ved de almindelige Kreditforeninger. Vi have derfor ment, at et mere indgaaende Tilsyn var nødvendigt. — Vædringsforslag Nr. 8 sigter endelig til, at da Foreningen, saaledes som den bliver konstitueret, efter dette Forslag vil faa en fra andre Kreditforeninger ikke lidet forskellig Karakter, burde den endogfaa stilles fra dem ved Navnet og kaldes Laaneforening i Stedet for Kreditforening. Jeg er imidlertid af den højterede Formand bleven gjort opmærksom paa, at dette Vædringsforslag er affattet for summarist, og at Udtrykket „Lovforslagets Udtryk rettes i Overensstemmelse hermed“ burde erstattes med specielle Vædringsforslag til de enkelte Paragraffer. Derfor tillader jeg mig paa Udvalgets Begne at tage Vædringsforslaget under Nr. 8 tilbage, idet saa til 3dje Behandling de nævnte specielle Vædringsforslag ville blive stilledes.

Formanden (Clausen): Vædringsforslag under Nr. 8 er taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ordføreren (Keergaard): Med Hensyn til Sagen i sin Almindelighed skal jeg bemærke, at det jo tidligere af dette Ting er erkendt — og jeg haaber, at dette Ting igen efter Udvalgets Indstilling ved sin Afstemning for Forslaget i sin Helhed vil erkende — at de industrielle Ejendomme have Ret til og billigt Krav paa at faa Lov til at danne en Kreditforening ligesom andre Ejendomme. Paa den anden Side er der jo ingen, der nægter, at disse Ejendomme frembyde særlige Banfærligheder, idet Sikkerheden her er af en mindre stabil Bestaffenhed end f. Eks. i Landejendomme, ja, ogsaa af en mindre stabil Bestaffenhed end i almindelige Købstadejendomme. Herpaa have vi søgt at raade Bod ved særlige Regler i Lovforslaget om en hurtig Amortisationslid og øvrige Rauteleer, som Lovforslaget frembyder. Man vil næppe kunne sige om dette Lovforslag, at det ikke frembyder Rauteleer nok, snarere vil man kunne rette den Indvending imod det, ogsaa saaledes som det foreligger med Udvalgets Vædringer, at der er for mange Rauteleer, som ville være hemmende og besværende for Foreningens Virksomhed. Men